

תת"ע 3695/01/13 - מדינת ישראל נגד ח'אלד עראבה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3695-01-13 מדינת ישראל נ' עראבה
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח'אלד עראבה

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

העבירה שיוחסה לנאשם בתיק זה היא נהיגה בשכרות ביום 4.1.13, לאחר שבבדיקת נשיפה שנערכה לו נמצא אצלו ריכוז אלכוהול בשיעור של 645 מגאללא"נ, לעומת רמה של 240 הקבועה כמותרת בחוק.

הנאשם אינו חולק כי שתה אלכוהול באותו ערב, ואף בכמות התואמת את תוצאת הבדיקה. המחלוקת בין הצדדים הינה פשוטה, מתי שתה הנאשם את האלכוהול והאם נהג לאחר מכן.

לטענת המאשימה, הנאשם הגיע אל חניית אשכול הפיס בשפרעם בנהיגה, יצא מהרכב כשהוא אוחז בידו בקבוק בירה ולכן נחשד מיד כמי שנהג בשכרות ובהמשך נבדק והחשד אושר. מנגד, לטענת הנאשם הוא שתה משקאות חריפים שהביא חברו שאותו פגש באשכול הפיס ולא עובר לכך. הנאשם טוען כי לא נהג לאחר ששתה, ואף לא התכוון לנהוג לאחר מכן.

אומר מיד כי גרסת הנאשם פנטסטית למדי, ואני מתקשה מאוד לקבלה במלואה. על פי גרסה זו, חברו, שאינו שותה אלכוהול כלל, התבקש על ידו להביא עבורו אלכוהול, ושניהם ישבו יחד באשכול הפיס כאשר הוא לבדו שותה אלכוהול ושוטח בפני חברו את הצרות שבחיי, תוך שהוא מתכוון לעזוב את המקום ברכבו של החבר ולהותיר את רכבו במקום.

על אף שכאמור אני מתקשה לקבל גרסה זו כמתארת נכונה את שהתרחש, עדיין מצאתי כי בגרסאות עדי התביעה

קיימות סתירות רבות מכדי שאוכל לומר שהשתכנעתי מעל לספק הסביר באשמתו של הנאשם, לפיכך הוא זכאי ליהנות מספק זה שנותר בליבי, ואני מזכה אותו כאמור.

עדי התביעה המרכזיים היו פקד משה שלי והשוטר נביה מוקלד. מעדויות אלה, ובעיקר מעדותו של פקד שלי, עלה כי הפנייה הראשונית לנאשם הייתה מאחר שנצפה שותה בירה במקום ציבורי, וכי עוכב לחקירה ובדיקה מאחר שסירב להזדהות בפני השוטרים. פקד שלי אישר כי אם הנאשם היה מראה לו את המסמכים והוא היה "מוודא שהוא לא יוצא בנהיגה מהמקום, יכול להיות שהייתי משחרר אותו". דברים אלו מצטרפים לאמירתו כי לא ראה את הנאשם נוהג בזמן שלפי התרשמותו הוא היה שיכור, שכן לשיטתו במקרה כזה הוא לא היה מסתפק בכך שהנאשם לא ייצא מהמקום כשהוא נוהג.

מעדות זו עולה כי לא היה חשד מידי שהנאשם נהג בשכרות, אלא רק רצון לוודא שלא ישתה אלכוהול במקום ציבורי ולא ינהג לאחר מכן. דברים אלה תואמים את עדות הנאשם ואינם עולים בקנה אחד עם כתב האישום.

פקד שלי סתר עצמו ביותר מנקודה אחת, טען שראה את הנאשם נוהג ובהמשך שלא ראה זאת, ובהמשך אישר כי "נכנסתי לתמונה רק לאחר שהבן אדם סרב להזדהות בפני השוטרים". פקד שלי ערך דוח מעצר ובו נרשם כי הנאשם נעצר עקב סירוב לעיכוב והכשלת שוטר ואין כל רמז לאישום בנהיגה בשכרות. פקד שלי לא יכול היה להסביר מדוע לא ביקש לקבל את רישיון הנהיגה של הנאשם - אשר לכאורה חשוד בעבירת נהיגה חמורה ביותר, והוסיף ואישר כי במקום נכחו לפחות חמישה שוטרים נוספים אשר מרביתם לא רשמו דבר.

אף מעדותו של השוטר סיף סלימן עלו סימני שאלה. כך העיד השוטר כי ליווה את הנאשם ממקום האירוע לתחנת כרמיאל, וכי שם הוכנס פנימה ולא נערכה לו בדיקה כלשהי מחוץ לתחנה. דברים אלה עומדים בסתירה לעדות של השוטר רכאד מרעי, שערך את בדיקת המאפיינים לנאשם וטען כי זו נערכה מחוץ לתחנה. מעדותו של מרעי עלתה תמיהה נוספת כאשר תחילה אישר כי לאורך "כל הזמן שהייתי בקשר איתו, עד שסיימתי טיפול, היה אזוק", אולם כאשר נשאל כיצד נערכה לנאשם בדיקת מאפיינים כאשר הוא אזוק, ענה "כנראה ביקשתי להוריד אזיקים".

השאלה בתיק אינה שאלת השכרות, ואין אני מפקפק בתוצאות בדיקת הנשיפה שנערכה לנאשם, אולם סתירות בולטות בין עדויות השוטרים מעלות בי ספקות שאיני יכול להתעלם מהן, שמא טענתו של הנאשם כי לאחר המחלוקת עם השוטרים במגרש החנייה לעניין הזדהותו ומסירת המסמכים, החליטו השוטרים למצות עימו את ההליכים ונקטו בפעולות שלא כולן כשרות.

אותה "מחלוקת" תוארה בעדותו של השוטר נביה מוקלד:

"...ניגשתי אליו, שלפתי לו את הבקבוק ביד, היתה שעה מאוחרת. הוצאתי את הבקבוק, שפכתי את הברירה, הסברתי לו את החוק של האלכוהול. זה כנראה עצבן אותו, הוא התחיל לדבר לא יפה,

ביקשתי ת.ז. והוא התעלם, לא הקשיב לך. המגבניקים גם ראו שהוא בכלל לא מתייחס, אני בא אליו הוא מסובב את הגב, ניגשו כדי לעזור. בשלב זה לא דיברו בכלל. הבן אדם בכלל אחרי שהסברתי לו וביקשתי ת.ז, אמר שאין לו ת.ז. ביקשתי ממנו לבוא איתנו לתחנה. פה המג"בניקים התחילו להתערב כי הדיבור שלו לא היה במקום. דיבר לא יפה לשוטרים ואלי. בשלב הזה התחיל הקצין שלהם, משה, להגיד שיבוא. אני לא מכיר אותו, זה פעם ראשונה שאני פוגש אותו. הוא בא והסביר שניקח אותו. אחרי שהבחור הבין שאנחנו באמת רציניים ומתכוונים לקחת אותו לתחנה, הוא אמר שיש לו את המסמכים ברכב. המגבניקים ליוו אותו לרכב והוציא ונתן את הת.ז, הקצין לקח את זה. אמרו לו שהוא צריך לבוא, נדף מפיו ריח אלכוהול. החלטתי שאני לוקח אותו על אלכוהול. הוא התנגד, המגבניקים הכניסו עצמם לתמונה, ראו שהוא לא בא. אחרי שהוא התנגד הקצין אמר שהוא מעוכב לתחנה, אמר שהוא לא בא עם אף אחד לשום מקום. אמרו שהוא עצור, הפילו אותו לרצפה, אזקו אותו, הוא עלה איתם לסוואנה ואני נסעתי איתם. אני זוכר לא במאה אחוז, מה שסיפרתי לך כן אני זוכר. יכול להיות שיש עוד פרטים".

עדותו של מר מוקלד הייתה לבטח הבהירה והמלאה ביותר מבין עדויות השוטרים, ואין ספק כי היא מסבכת את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות. יחד עם זאת, כאשר לצידה של עדות טובה זאת אני מביא בחשבון גם את הסתירות שעלו מהעדויות הנוספות, נותר בי כאמור ספק משמעותי שאיני יכול להתעלם ממנו.

כאמור לעיל, גרסתם של הנאשם והעד מטעמו אינה משכנעת באופן מלא. יחד עם זאת, לא מצאתי כי המאשימה הצליחה להפריך אותה, לא בחקירה הנגדית ולא בסיכומים מטעמה, אשר לא מצאתי כי התייחסו כלל לנקודות שבמחלוקת ותרמו להבהרתן.

הנאשם טען כי שתי אלכוהול ברכבו של חברו, וכי התכוון לחזור מהמקום לביתו בעזרת חברו, אשר לא שתי כלל. טענות אלה לא הופרכו, ואין חולק כי חברו של הנאשם לא נחשד בנהיגה בשכרות, ולא נדרש כלל לעבור בדיקה. למרות גרסת המאשימה כי הנאשם יצא מרכבו כשהוא מחזיק בקבוק בירה, לא נערך חיפוש ברכבו או ברכב החבר לבדיקה האם נמצאים בהם בקבוקי אלכוהול נוספים, מלאים או ריקים, וכאמור חלק מהשוטרים שנכחו במקום לא ערכו מזכר או דוח פעולה כלשהו.

הנאשם וחברו שהעיד להגנתו נחקרו בידי המאשימה ולא מצאתי כי גרסתם, על אף שמלכתחילה נראתה כקלושה, נסתרה. הנאשם וחברו הותירו עליי רושם חיובי בעיקרו ואיני יכול לקבוע כי גרסתם אינה נכונה.

כשאני מצרף את כל האמור לעיל נותר בי ספק של ממש באשמתו של הנאשם, לפיכך אני מזכה אותו מהאישומים נגדו, מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ד, 28 ינואר 2014, במעמד הנאשם, באת כוחו עו"ד קופטי וב"כ המאשימה עו"ד ברבי.

